

Nr 954

Av herr Ståhl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, angående organisationen av polis-, åklagar- och exekutionsväsendet m. m.

Ett av de väsentliga syftena, kanske det främsta, med det nu i proposition nr 100 framlagda förslaget till ny organisation av polis-, åklagar- och exekutionsväsendet har från början varit effektivisering av polisväsendet. Inte minst den oroväckande ökningen av brottsligheten har framtingat denna omprövning, vars resultat i huvudsak torde bli av stort värde. Under sådana förhållanden framstår alla åtgärder och anordningar ägnade att splittra polisens samlade krafter såsom en försvagning av hela reformen.

Mot denna bakgrund har man att med tillfredsställelse hälsa den friare och mer självständiga ställning som föredragande departementschefen enligt förslaget gett länspolischefen i dennes egenskap av tjänsteman i länsstyrelsen, där hans ställning blir närmast jämförlig med vägdirektörens och länsarbetsdirektörens. Detta markerar starkare än polisberedningens förslag den självständighet och handlingsfrihet, som länspolischefen redan från början måste erhålla för att rätt kunna fylla sin huvuduppgift. Det bör beaktas att chefskapet för polisen beräknas bli minst 80 procent, medan hans administrativa uppgifter i länsstyrelsen inskränker sig till återstoden.

Under dessa förhållanden framstår emellertid som en inkonsekvens och en risk för att den nya polisorganisationen blir urständssatt att utveckla den effektivitet som avsetts att länspolischefen placeras icke såsom det naturliga bort vara i residensstadens polisstyrka utan i ett rum i den från polisen i många fall avlägsna länsstyrelsen. Det framstår som egendomligt att den som skall vara initiativtagare och ledande kraft för ett intensifierat spaningsarbete, vilket måste komma att kräva ständig personlig närvaro och tillsyn, skall vistas fjärran och isolerad från de styrkor han skall leda och den verksamhet han ständigt i detalj skall följa. Det kan i många fall vara en skäligen underordnad fråga var en tjänsteman har sitt tjänsterum. Beträffande länspolischefen är det inte så. Inte minst från polisens egen sida har framhållits nödvändigheten av att dess högsta chef har sin verksamhet förlagd till de polisstyrkor som skall stå under hans ledning och befäl.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen i samband med proposition nr 100 måtte besluta att länspolischefen skall ha sitt tjänsterum förlagt till den i residensstaden förlagda polisstyrkan.

Stockholm den 17 april 1964

Manne Ståhl